

ТАНЦЪТЪ НА ЛУНАТА

Въ задоблачни долини
Луната плува сънна,
Копнение замрежва
Загадъчния взоръ,
Но мигомъ се възсепва,
Прозиренъ плащъ разгъна,
Въ болезненъ танцъ се хлъзна
По нощния просторъ!

Несè се хищна, жадна
(Божествена повеля!),
Вълшебство вредомъ сѣе
И синъ магесанъ снѣгъ,
Все търси прималнѣла
Тя брачната постеля,
Но безъ следа, безъ сѣнка
Е дивния ѝ бѣгъ.